

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Sőregi Zoltán ügyvéd által képviselt dr. Jobbágy Krisztina ügyvéd, által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve alperes ellen agrár-környezetgazdálkodási támogatás tárgyú határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Fővárosi Bíróság 2009. február 25-én kelt 4.K.32.857/2008/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 4.K.32.857/2008/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a 2004/2005. gazdálkodási évre 80,35 ha támogatható területnagyság után, alapszintű szántóföldi célprogram keretében agrár-környezetgazdálkodási támogatás iránt igénylést nyújtott be, és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal a 1020551952 számú határozattal 6176,52 euro támogatás kifizetéséről döntött.

A felperes a 2005/2006. gazdálkodási évre is kifizetés iránti kérelmet nyújtott be, majd a kérelem benyújtását követően 63 ha terület vonatkozásában visszavonást jelentett be. Az elsőfokú hatóság a 2007. június 1-jén kelt 72/1 401/151/2/2004. számú

határozatával a részleges visszavonási kérelemnek helyt adott, majd a 2007. június 7-én kelt 72/1 401/151/4/2004. számú határozatával a felperest a területcsökkenés következtében jogosulatlanul igénybe vett 1.519.239 forint támogatási összeg és kamata visszafizetésére kötelezte a 150/2004.(X.12.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 17.§ /10/ bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium a 2007. augusztus 27-én kelt 70018/07.(BU/3880-2007/288432) számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felperes által hivatkozott erdőtelepítést nem tartotta figyelembe vehetőnek, mert a felperes erdőtelepítési határozattal nem rendelkezett, ilyen irányú kérelmet nem nyújtott be, ezért a 817/2004/EK rendelet 21. cikk /1/ bekezdése alapján a felperes a területcsökkenés miatti jogkövetkezmények alól nem volt mentesíthető.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata és hatályon kívül helyezése iránt. Állította, hogy mivel a kérdéses területet erdősítési intézkedésbe vonták be, ezért támogatás visszafizetési kötelezettség nem terheli az R. 11.§ /3/ bekezdése alapján. Álláspontja szerint ez a rendelkezés nem írja elő azt, hogy az erdősítést magának az igénylőnek kell elvégeznie, elegendő a jogkövetkezmény alóli mentesüléshez a terület bevonása az erdősítési intézkedésbe.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta és elutasította. Az ítélet indokolása szerint az R. 11.§ /3/ bekezdése és az e rendelkezésben hivatkozott 817/2004/EK rendelet 21. cikk /1/ bekezdése értelmében akkor van lehetőség a támogatás visszafizetési kötelezettség alóli mentesülésre, ha az agrár-környezetgazdálkodási célprogram keretében támogatott területet erdősítési intézkedésbe vonják. Az agrár-környezetvédelmi kötelezettségvállalás átalakítására a támogatottnak van lehetősége, az ő intézkedésére kezdeményezett másik kötelezettségvállalással kerülhet sor a kötelezettségvállalás átalakítására. A felperes ezért alaptalanul hivatkozott arra, hogy a más által megvalósított erdősítés, azaz csupán a területnek erdősítési intézkedésbe történő bevonása mentesíti a támogatás visszafizetése alól. A felperesnek erdősítésre vonatkozó kötelezettségvállalása nem volt, így a támogatás visszafizetése alól nem mentesülhet. Az alperes megalapozottan és törvényesen kötelezte a felperest a támogatás visszafizetésére.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat hozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a 2003. évi LXXIII. törvény (a továbbiakban: Tv.) 15.§ /3/ bekezdését, az R. 11.§ /1/ bekezdés a/ pontját, /3/

bekezdését, a 817/2004/EK rendelet 21. cikk /1/ bekezdését, valamint 31. cikkét (helyesen: a 1257/1999/EK rendelet 31. cikkét). Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az R. 11.§ /3/ bekezdését. A családja tulajdonában álló betéti társaság a területre vonatkozóan elnyert egy pályázatot, ezért tölgyerdő telepítését végezte a kérdéses területen. A felperes a rendelkezéseknek eleget téve az érintett területrészt kivonta az agrár-környezetgazdálkodási célprogramból, kötelezettségvállalását átalakította erdősítésre vonatkozó kötelezettségvállalásra, ezért a támogatás visszafizetésére nem kötelezhető. Az R. 11.§ /3/ bekezdése kifejezetten támogatott területről szól és nem támogatottról, ezért nem szükséges a támogatottnak a tevékeny közreműködése a kötelezettségvállalás átalakításában, elegendő csak a terület bevonása az erdősítésbe.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felperes által hivatkozott R. 11.§ /3/ bekezdése értelmében a 817/2004/EK rendelet 21. cikk 1. pontjának /azaz (1) bekezdésének/ megfelelően a támogatottnak lehetősége van agrár-környezetgazdálkodási célprogram keretében támogatott területét a megkezdett gazdálkodási év befejeztével mezőgazdasági erdősítési intézkedésbe bevonni. Ebben az esetben az erdősített terület agrár-környezetgazdálkodási támogatásra való jogosultsága megszűnik, a támogatottat azonban a támogatás visszafizetési kötelezettség nem terheli. A 817/2004/EK rendelet 21. cikk /1/ bekezdése értelmében a tagállamok egy adott kötelezettségvállalásnak egy másikra történő átalakítását a folyamatban levő teljesítési időszak alatt, az a-c/ pontokban meghatározott feltételekkel engedélyezhetik.

Az agrár-környezetvédelmi kötelezettségvállalás az e bekezdés első albekezdésének a/ és b/ pontjában meghatározott feltételek mellett átalakítható az 1257/1999/EK rendelet 31. cikke szerinti, mezőgazdasági terület erdősítésére vonatkozó kötelezettségvállalássá. Az agrár-környezetvédelmi kötelezettségvállalás visszatérítési kötelezettség nélkül szűnik meg.

A vonatkozó rendelkezések értelmében az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kötelezettségvállalás átalakítása a támogatott számára nyitva álló lehetőség, neki kell kezdeményeznie az erdősítésre vonatkozó kötelezettségvállalássá történő átalakítást. Nem elegendő a terület bevonása a más részére engedélyezett erdősítési tevékenység elvégzéséhez, magának az erdősítési intézkedésnek az engedélyezését, a kötelezettségvállalás

átalakítását a támogatottnak kell kérelmeznie. A felperes ilyen kérelmet nem nyújtott be, részére erdősítési tevékenységet nem engedélyeztek, ezért jogszerűen állapította meg az alperes és az elsőfokú bíróság is, hogy a felperes nem mentesíthető az agrár-környezetgazdálkodási támogatás visszafizetésének kötelezettsége alól.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perben a jogvita elbírálására irányadó rendelkezéseket helytállóan értelmezte és alkalmazta, a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A felperes a Pp. 78.§ /1/ bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ /2/ bekezdése alapján a tárgyi illetékeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket köteles az államnak megfizetni.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a Legfelsőbb Bíróság az 1990. évi XCIII. törvény 50.§ /1/ bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2010. április 26.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági írnok